

— Ή ἐπίρροιαι ἦν ἔχεσι τὰ ὄξεα.

Ο χωρισμὸς γένη κάθαρσις Φυτικῶν ὄξεων, γένη
ὄξυδικῶν ἀλκαλίων.

Η γένεσις καὶ αὐτόματος ἀνάλυσις τῶν Φυτικῶν
ὄξεων.

Η ἀμοιβαία μετάβασις τῆς ἔνδος ὄξεος εἰς τὸ ἄλλο.

ΚΕΦ. Η'.

**Σύνθεσις τῶν Οξέων μετὰ τῶν Γαιῶν καὶ
Αλκαλίων.**

§. 1.

Ολα τὰ ὄξεα ἐννῦνται χωρὶς γὰρ ἀναλυθῆν με-
τὰ τῶν γαιῶν καὶ ἀλκαλίων. Αὗται αἱ συνθέσεις
ὄνομάζονται Οὐδέτερα, μέσα, τύνθετα, καὶ τοῖς
δευτέρας γάξεως, ἄλατα (sels neutres, sels
moyens, sels composés, sels secondaires). Αλλὰ τὰ δύο πρῶτα ὄνόματα ἀγήκυσιν εἰς
τὰ ἄλατα μόνον τότε, ὅτε δὲν περισσεύει ἐν αὐ-
τοῖς μήτε τὸ ὄξενον, μήτε αἱ γαῖαι καὶ τὰ ἀλκαλια,
διὸ τότε εἶναι τὰ δεύτερα δύο ὄνόματα ἀκριβέσ-
τερα καὶ εὐχρηστέρα. Ολα αὗτὰ τὰ ἄλατα ἡμπο-
ρεῖται τέχνῃ εὔκολα γὰρ τὰ κατασκευάση, καὶ οὐ Φύσις
γεννᾷ ἔνα μέγα πλῆθος αὐτῶν, καὶ μάλιστα ἀπὸ
τοιαῦτα ὄξεα, ὡς η βάσις ἀπλῆ. Η Ορυκτολογία
προβαίνει ἐν τέτῳ καθεκάσην αὐξανομένη διὰ τῆς
βοηθείας τῆς χημικῆς ἀναλύσεως, ητίς εἶναι τὸ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΠΛΗΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΙ ΕΓΓΕΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΝΕΤΣΙΟΣ
ΕΠΟΧΗ: 1900-1901
ΕΠΟΧΗ: 1901-1902
ΕΠΟΧΗ: 1902-1903
ΕΠΟΧΗ: 1903-1904
ΕΠΟΧΗ: 1904-1905
ΕΠΟΧΗ: 1905-1906
ΕΠΟΧΗ: 1906-1907
ΕΠΟΧΗ: 1907-1908
ΕΠΟΧΗ: 1908-1909
ΕΠΟΧΗ: 1909-1910
ΕΠΟΧΗ: 1910-1911
ΕΠΟΧΗ: 1911-1912
ΕΠΟΧΗ: 1912-1913
ΕΠΟΧΗ: 1913-1914
ΕΠΟΧΗ: 1914-1915
ΕΠΟΧΗ: 1915-1916
ΕΠΟΧΗ: 1916-1917
ΕΠΟΧΗ: 1917-1918
ΕΠΟΧΗ: 1918-1919
ΕΠΟΧΗ: 1919-1920
ΕΠΟΧΗ: 1920-1921
ΕΠΟΧΗ: 1921-1922
ΕΠΟΧΗ: 1922-1923
ΕΠΟΧΗ: 1923-1924
ΕΠΟΧΗ: 1924-1925
ΕΠΟΧΗ: 1925-1926
ΕΠΟΧΗ: 1926-1927
ΕΠΟΧΗ: 1927-1928
ΕΠΟΧΗ: 1928-1929
ΕΠΟΧΗ: 1929-1930
ΕΠΟΧΗ: 1930-1931
ΕΠΟΧΗ: 1931-1932
ΕΠΟΧΗ: 1932-1933
ΕΠΟΧΗ: 1933-1934
ΕΠΟΧΗ: 1934-1935
ΕΠΟΧΗ: 1935-1936
ΕΠΟΧΗ: 1936-1937
ΕΠΟΧΗ: 1937-1938
ΕΠΟΧΗ: 1938-1939
ΕΠΟΧΗ: 1939-1940
ΕΠΟΧΗ: 1940-1941
ΕΠΟΧΗ: 1941-1942
ΕΠΟΧΗ: 1942-1943
ΕΠΟΧΗ: 1943-1944
ΕΠΟΧΗ: 1944-1945
ΕΠΟΧΗ: 1945-1946
ΕΠΟΧΗ: 1946-1947
ΕΠΟΧΗ: 1947-1948
ΕΠΟΧΗ: 1948-1949
ΕΠΟΧΗ: 1949-1950
ΕΠΟΧΗ: 1950-1951
ΕΠΟΧΗ: 1951-1952
ΕΠΟΧΗ: 1952-1953
ΕΠΟΧΗ: 1953-1954
ΕΠΟΧΗ: 1954-1955
ΕΠΟΧΗ: 1955-1956
ΕΠΟΧΗ: 1956-1957
ΕΠΟΧΗ: 1957-1958
ΕΠΟΧΗ: 1958-1959
ΕΠΟΧΗ: 1959-1960
ΕΠΟΧΗ: 1960-1961
ΕΠΟΧΗ: 1961-1962
ΕΠΟΧΗ: 1962-1963
ΕΠΟΧΗ: 1963-1964
ΕΠΟΧΗ: 1964-1965
ΕΠΟΧΗ: 1965-1966
ΕΠΟΧΗ: 1966-1967
ΕΠΟΧΗ: 1967-1968
ΕΠΟΧΗ: 1968-1969
ΕΠΟΧΗ: 1969-1970
ΕΠΟΧΗ: 1970-1971
ΕΠΟΧΗ: 1971-1972
ΕΠΟΧΗ: 1972-1973
ΕΠΟΧΗ: 1973-1974
ΕΠΟΧΗ: 1974-1975
ΕΠΟΧΗ: 1975-1976
ΕΠΟΧΗ: 1976-1977
ΕΠΟΧΗ: 1977-1978
ΕΠΟΧΗ: 1978-1979
ΕΠΟΧΗ: 1979-1980
ΕΠΟΧΗ: 1980-1981
ΕΠΟΧΗ: 1981-1982
ΕΠΟΧΗ: 1982-1983
ΕΠΟΧΗ: 1983-1984
ΕΠΟΧΗ: 1984-1985
ΕΠΟΧΗ: 1985-1986
ΕΠΟΧΗ: 1986-1987
ΕΠΟΧΗ: 1987-1988
ΕΠΟΧΗ: 1988-1989
ΕΠΟΧΗ: 1989-1990
ΕΠΟΧΗ: 1990-1991
ΕΠΟΧΗ: 1991-1992
ΕΠΟΧΗ: 1992-1993
ΕΠΟΧΗ: 1993-1994
ΕΠΟΧΗ: 1994-1995
ΕΠΟΧΗ: 1995-1996
ΕΠΟΧΗ: 1996-1997
ΕΠΟΧΗ: 1997-1998
ΕΠΟΧΗ: 1998-1999
ΕΠΟΧΗ: 1999-2000
ΕΠΟΧΗ: 2000-2001
ΕΠΟΧΗ: 2001-2002
ΕΠΟΧΗ: 2002-2003
ΕΠΟΧΗ: 2003-2004
ΕΠΟΧΗ: 2004-2005
ΕΠΟΧΗ: 2005-2006
ΕΠΟΧΗ: 2006-2007
ΕΠΟΧΗ: 2007-2008
ΕΠΟΧΗ: 2008-2009
ΕΠΟΧΗ: 2009-2010
ΕΠΟΧΗ: 2010-2011
ΕΠΟΧΗ: 2011-2012
ΕΠΟΧΗ: 2012-2013
ΕΠΟΧΗ: 2013-2014
ΕΠΟΧΗ: 2014-2015
ΕΠΟΧΗ: 2015-2016
ΕΠΟΧΗ: 2016-2017
ΕΠΟΧΗ: 2017-2018
ΕΠΟΧΗ: 2018-2019
ΕΠΟΧΗ: 2019-2020
ΕΠΟΧΗ: 2020-2021
ΕΠΟΧΗ: 2021-2022
ΕΠΟΧΗ: 2022-2023
ΕΠΟΧΗ: 2023-2024
ΕΠΟΧΗ: 2024-2025
ΕΠΟΧΗ: 2025-2026
ΕΠΟΧΗ: 2026-2027
ΕΠΟΧΗ: 2027-2028
ΕΠΟΧΗ: 2028-2029
ΕΠΟΧΗ: 2029-2030
ΕΠΟΧΗ: 2030-2031
ΕΠΟΧΗ: 2031-2032
ΕΠΟΧΗ: 2032-2033
ΕΠΟΧΗ: 2033-2034
ΕΠΟΧΗ: 2034-2035
ΕΠΟΧΗ: 2035-2036
ΕΠΟΧΗ: 2036-2037
ΕΠΟΧΗ: 2037-2038
ΕΠΟΧΗ: 2038-2039
ΕΠΟΧΗ: 2039-2040
ΕΠΟΧΗ: 2040-2041
ΕΠΟΧΗ: 2041-2042
ΕΠΟΧΗ: 2042-2043
ΕΠΟΧΗ: 2043-2044
ΕΠΟΧΗ: 2044-2045
ΕΠΟΧΗ: 2045-2046
ΕΠΟΧΗ: 2046-2047
ΕΠΟΧΗ: 2047-2048
ΕΠΟΧΗ: 2048-2049
ΕΠΟΧΗ: 2049-2050
ΕΠΟΧΗ: 2050-2051
ΕΠΟΧΗ: 2051-2052
ΕΠΟΧΗ: 2052-2053
ΕΠΟΧΗ: 2053-2054
ΕΠΟΧΗ: 2054-2055
ΕΠΟΧΗ: 2055-2056
ΕΠΟΧΗ: 2056-2057
ΕΠΟΧΗ: 2057-2058
ΕΠΟΧΗ: 2058-2059
ΕΠΟΧΗ: 2059-2060
ΕΠΟΧΗ: 2060-2061
ΕΠΟΧΗ: 2061-2062
ΕΠΟΧΗ: 2062-2063
ΕΠΟΧΗ: 2063-2064
ΕΠΟΧΗ: 2064-2065
ΕΠΟΧΗ: 2065-2066
ΕΠΟΧΗ: 2066-2067
ΕΠΟΧΗ: 2067-2068
ΕΠΟΧΗ: 2068-2069
ΕΠΟΧΗ: 2069-2070
ΕΠΟΧΗ: 2070-2071
ΕΠΟΧΗ: 2071-2072
ΕΠΟΧΗ: 2072-2073
ΕΠΟΧΗ: 2073-2074
ΕΠΟΧΗ: 2074-2075
ΕΠΟΧΗ: 2075-2076
ΕΠΟΧΗ: 2076-2077
ΕΠΟΧΗ: 2077-2078
ΕΠΟΧΗ: 2078-2079
ΕΠΟΧΗ: 2079-2080
ΕΠΟΧΗ: 2080-2081
ΕΠΟΧΗ: 2081-2082
ΕΠΟΧΗ: 2082-2083
ΕΠΟΧΗ: 2083-2084
ΕΠΟΧΗ: 2084-2085
ΕΠΟΧΗ: 2085-2086
ΕΠΟΧΗ: 2086-2087
ΕΠΟΧΗ: 2087-2088
ΕΠΟΧΗ: 2088-2089
ΕΠΟΧΗ: 2089-2090
ΕΠΟΧΗ: 2090-2091
ΕΠΟΧΗ: 2091-2092
ΕΠΟΧΗ: 2092-2093
ΕΠΟΧΗ: 2093-2094
ΕΠΟΧΗ: 2094-2095
ΕΠΟΧΗ: 2095-2096
ΕΠΟΧΗ: 2096-2097
ΕΠΟΧΗ: 2097-2098
ΕΠΟΧΗ: 2098-2099
ΕΠΟΧΗ: 2099-20100
ΕΠΟΧΗ: 20100-20101
ΕΠΟΧΗ: 20101-20102
ΕΠΟΧΗ: 20102-20103
ΕΠΟΧΗ: 20103-20104
ΕΠΟΧΗ: 20104-20105
ΕΠΟΧΗ: 20105-20106
ΕΠΟΧΗ: 20106-20107
ΕΠΟΧΗ: 20107-20108
ΕΠΟΧΗ: 20108-20109
ΕΠΟΧΗ: 20109-20110
ΕΠΟΧΗ: 20110-20111
ΕΠΟΧΗ: 20111-20112
ΕΠΟΧΗ: 20112-20113
ΕΠΟΧΗ: 20113-20114
ΕΠΟΧΗ: 20114-20115
ΕΠΟΧΗ: 20115-20116
ΕΠΟΧΗ: 20116-20117
ΕΠΟΧΗ: 20117-20118
ΕΠΟΧΗ: 20118-20119
ΕΠΟΧΗ: 20119-20120
ΕΠΟΧΗ: 20120-20121
ΕΠΟΧΗ: 20121-20122
ΕΠΟΧΗ: 20122-20123
ΕΠΟΧΗ: 20123-20124
ΕΠΟΧΗ: 20124-20125
ΕΠΟΧΗ: 20125-20126
ΕΠΟΧΗ: 20126-20127
ΕΠΟΧΗ: 20127-20128
ΕΠΟΧΗ: 20128-20129
ΕΠΟΧΗ: 20129-20130
ΕΠΟΧΗ: 20130-20131
ΕΠΟΧΗ: 20131-20132
ΕΠΟΧΗ: 20132-20133
ΕΠΟΧΗ: 20133-20134
ΕΠΟΧΗ: 20134-20135
ΕΠΟΧΗ: 20135-20136
ΕΠΟΧΗ: 20136-20137
ΕΠΟΧΗ: 20137-20138
ΕΠΟΧΗ: 20138-20139
ΕΠΟΧΗ: 20139-20140
ΕΠΟΧΗ: 20140-20141
ΕΠΟΧΗ: 20141-20142
ΕΠΟΧΗ: 20142-20143
ΕΠΟΧΗ: 20143-20144
ΕΠΟΧΗ: 20144-20145
ΕΠΟΧΗ: 20145-20146
ΕΠΟΧΗ: 20146-20147
ΕΠΟΧΗ: 20147-20148
ΕΠΟΧΗ: 20148-20149
ΕΠΟΧΗ: 20149-20150
ΕΠΟΧΗ: 20150-20151
ΕΠΟΧΗ: 20151-20152
ΕΠΟΧΗ: 20152-20153
ΕΠΟΧΗ: 20153-20154
ΕΠΟΧΗ: 20154-20155
ΕΠΟΧΗ: 20155-20156
ΕΠΟΧΗ: 20156-20157
ΕΠΟΧΗ: 20157-20158
ΕΠΟΧΗ: 20158-20159
ΕΠΟΧΗ: 20159-20160
ΕΠΟΧΗ: 20160-20161
ΕΠΟΧΗ: 20161-20162
ΕΠΟΧΗ: 20162-20163
ΕΠΟΧΗ: 20163-20164
ΕΠΟΧΗ: 20164-20165
ΕΠΟΧΗ: 20165-20166
ΕΠΟΧΗ: 20166-20167
ΕΠΟΧΗ: 20167-20168
ΕΠΟΧΗ: 20168-20169
ΕΠΟΧΗ: 20169-20170
ΕΠΟΧΗ: 20170-20171
ΕΠΟΧΗ: 20171-20172
ΕΠΟΧΗ: 20172-20173
ΕΠΟΧΗ: 20173-20174
ΕΠΟΧΗ: 20174-20175
ΕΠΟΧΗ: 20175-20176
ΕΠΟΧΗ: 20176-20177
ΕΠΟΧΗ: 20177-20178
ΕΠΟΧΗ: 20178-20179
ΕΠΟΧΗ: 20179-20180
ΕΠΟΧΗ: 20180-20181
ΕΠΟΧΗ: 20181-20182
ΕΠΟΧΗ: 20182-20183
ΕΠΟΧΗ: 20183-20184
ΕΠΟΧΗ: 20184-20185
ΕΠΟΧΗ: 20185-20186
ΕΠΟΧΗ: 20186-20187
ΕΠΟΧΗ: 20187-20188
ΕΠΟΧΗ: 20188-20189
ΕΠΟΧΗ: 20189-20190
ΕΠΟΧΗ: 20190-20191
ΕΠΟΧΗ: 20191-20192
ΕΠΟΧΗ: 20192-20193
ΕΠΟΧΗ: 20193-20194
ΕΠΟΧΗ: 20194-20195
ΕΠΟΧΗ: 20195-20196
ΕΠΟΧΗ: 20196-20197
ΕΠΟΧΗ: 20197-20198
ΕΠΟΧΗ: 20198-20199
ΕΠΟΧΗ: 20199-20200
ΕΠΟΧΗ: 20200-20201
ΕΠΟΧΗ: 20201-20202
ΕΠΟΧΗ: 20202-20203
ΕΠΟΧΗ: 20203-20204
ΕΠΟΧΗ: 20204-20205
ΕΠΟΧΗ: 20205-20206
ΕΠΟΧΗ: 20206-20207
ΕΠΟΧΗ: 20207-20208
ΕΠΟΧΗ: 20208-20209
ΕΠΟΧΗ: 20209-20210
ΕΠΟΧΗ: 20210-20211
ΕΠΟΧΗ: 20211-20212
ΕΠΟΧΗ: 20212-20213
ΕΠΟΧΗ: 20213-20214
ΕΠΟΧΗ: 20214-20215
ΕΠΟΧΗ: 20215-20216
ΕΠΟΧΗ: 20216-20217
ΕΠΟΧΗ: 20217-20218
ΕΠΟΧΗ: 20218-20219
ΕΠΟΧΗ: 20219-20220
ΕΠΟΧΗ: 20220-20221
ΕΠΟΧΗ: 20221-20222
ΕΠΟΧΗ: 20222-20223
ΕΠΟΧΗ: 20223-20224
ΕΠΟΧΗ: 20224-20225
ΕΠΟΧΗ: 20225-20226
ΕΠΟΧΗ: 20226-20227
ΕΠΟΧΗ: 20227-20228
ΕΠΟΧΗ: 20228-20229
ΕΠΟΧΗ: 20229-20230
ΕΠΟΧΗ: 20230-20231
ΕΠΟΧΗ: 20231-20232
ΕΠΟΧΗ: 20232-20233
ΕΠΟΧΗ: 20233-20234
ΕΠΟΧΗ: 20234-20235
ΕΠΟΧΗ: 20235-20236
ΕΠΟΧΗ: 20236-20237
ΕΠΟΧΗ: 20237-20238
ΕΠΟΧΗ: 20238-20239
ΕΠΟΧΗ: 20239-20240
ΕΠΟΧΗ: 20240-20241
ΕΠΟΧΗ: 20241-20242
ΕΠΟΧΗ: 20242-20243
ΕΠΟΧΗ: 20243-20244
ΕΠΟΧΗ: 20244-20245
ΕΠΟΧΗ: 20245-20246
ΕΠΟΧΗ: 20246-20247
ΕΠΟΧΗ: 20247-20248
ΕΠΟΧΗ: 20248-20249
ΕΠΟΧΗ: 20249-20250
ΕΠΟΧΗ: 20250-20251
ΕΠΟΧΗ: 20251-20252
ΕΠΟΧΗ: 20252-20253
ΕΠΟΧΗ: 20253-20254
ΕΠΟΧΗ: 20254-20255
ΕΠΟΧΗ: 20255-20256
ΕΠΟΧΗ: 20256-20257
ΕΠΟΧΗ: 20257-20258
ΕΠΟΧΗ: 20258-20259
ΕΠΟΧΗ: 20259-20260
ΕΠΟΧΗ: 20260-20261
ΕΠΟΧΗ: 20261-20262
ΕΠΟΧΗ: 20262-20263
ΕΠΟΧΗ: 20263-20264
ΕΠΟΧΗ: 20264-20265
ΕΠΟΧΗ: 20265-20266
ΕΠΟΧΗ: 20266-20267
ΕΠΟΧΗ: 20267-20268
ΕΠΟΧΗ: 20268-20269
ΕΠΟΧΗ: 20269-20270
ΕΠΟΧΗ: 20270-20271
ΕΠΟΧΗ: 20271-20272
ΕΠΟΧΗ: 20272-20273
ΕΠΟΧΗ: 20273-20274
ΕΠΟΧΗ: 20274-20275
ΕΠΟΧΗ: 20275-20276
ΕΠΟΧΗ: 20276-20

μόνον βέβαιου μέσου εἰς τὸ νὰ γνωρίσωμεν τὴν ἐ-
σωτερικὴν ποιότητα τῶν Οὐρανῶν.

§. 2.

Κάθε σύνδετου ἄλας πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ σύνδετον ὄνομα, ὅπερ νὰ φανερώνῃ τὸ ὄξην, καὶ τὴν γαιώδη ἢ ἀλκαλικὴν βάσιν, ἐξ ὧν συνίσται τὸ ἄλας. Τὴν ποιότητα τὸ ἄλατος ἐκφράζομεν διὰ τῆς λίξεως τῆς ὄνοματος, ἵτις εἶναι διπλῆ· ἡ λίξις τασ διδοται εἰς ἔκεινα τὰ ἄλατα ὅποι συντίθενται ἐξ ἑντελῶν ὄξέων, ἥνωμένων διλονότι μέχρι κόρυ μετὰ τῆς ὄξυγόν, ἀτινα λίγυστιν εἰς ιχον, ὡς Νιτρίας, ὅπερ συνίσται ἐκ τῆς νιτρικῆς ὄξεως, Νείτις ὅπερ ἐκ τῆς θειικῆς. Η λίξις της ἐξ ἐγαυτίας διδοται εἰς ἔκεινα τὰ ἄλατα, ὅποι συντίθενται ἐξ ἀτελῶν ὄξέων, μὴ κεκορεσμένων διλονότι μετὰ τῆς ὄξυγόν, τὰ ὅποια λίγυστιν εἰς ωδες, ὡς νιτρίτις, ὅπερ συνίσται ἐκ τῆς νιτρώδης ὄξεος, τὸ θειίτις, ὅπερ ἐκ τῆς θειώδης.

§. 3.

Ε'κ τῶν ἐγνωσμένων 35 ὅξεων, τὸ τῶν γὰρ ἀλ-
καλικῶν ἡ γαιωδῶν βάσεων ἡμπορῆν γένεται 245
συζυγίαι. Α'λλ' αὐτὸς ὁ ἀριθμὸς ἐπιδέχεται ἐ-
ξαιρέσεις. 1. Επειδὴ ἡ πυρίτις γῆ δὲν ἔνται μὲ
олько τὰ ὅξεα. 2. Επειδὴ μερικὰ ὅξεα ἀδύνατα ὔ-
ται δὲν ἡμπορῆν γένεται τὰς γαιώδεις βάσεις
ἢ μὲ τὰ Αἰμιωνιακὸν χωρὶς γένεται ἀναλυθῆν. 3. Επει-
δὴ μερικὰ ὅξεα ἡμπορῆν γένεται μετὰ τῶν βά-
σεων τρισσῷ λόγῳ. Ἡ περιεχόμενα εὖ τῷ ἄλατι

ὑπὲρ κόρου, ἢ μόνον μέχρι κόρυ, ἢ μὲ περίσσευσιν τῶν γαιωδῶν βάσεων. Ω̄ σαύτως δὲν ἥμεθα εἰς κατάσασιν νὰ διορίσωμεν ότε τὸν αριθμὸν τῶν ὕδετέρων ἀλάτων ἀκριβῶς. ἐπειδὴ ἀκόμη δὲν ἔξετάσαμεν τὰς τοιαύτας συνθέσεις τόσου, ὅπῃ νὰ τὰς γυωρίζωμεν ἀκριβῶς, καὶ νὰ διορίσωμεν τὰς διαφόρες βαθμοὺς τῆς κορέσεώς των κ. τ. λ.

§. 4.

Ἐπειδὴ ὅλα τὰ ὄξεα ἔχονται κάποιαν ίδιαν ἐκλεκτικὴν συγγένειαν πρὸς ἑκάστην τῶν γαιωδῶν καὶ ἀλκαλικῶν βάσεων, διὸ τότο πρέπει νὰ γυωρίσωμεν ἐντελῶς αὐτὰς τὰς συγγενεῖας, ἃν δέλωμεν νὰ ἔχωμεν μίαν ἐντελῆ ιδορίαν τῶν συνδέτων ἀλάτων. Α' κόμη εἴκεντα πολλὰ ἀπομεμακρυσμένοις ἀπὸ τὴν ἐντελῆ γυῶσιν ὅλων ἐκείνων τῶν πραγμάτων ὅπῃ ἀπαιτῶνται πρὸς τὸ τοιότου, ἐπειδὴ μόλις ἕως τώρα ἔξετάσαμεν ίκανῶς μόνον τὸ δέκατον μέρος αὐτῶν τῶν συνδέσεων.

§. 5.

Διὰ νὰ ἀρχήσωμεν τὴν ιδορίαν τῶν Συνδέτων ἀλάτων μὲ μεθοδικὴν τάξιν πρέπει ἐν πρώτοις νὰ τὰ διαιρέσωμεν εἰς Γένη, καὶ Εἶδη, καὶ νὰ δεμελισώσωμεν τὰ γενικὰ καὶ εἰδικά των χαρακτηριστικὰ γυωρίσματα. Τοῦ τοιότου ἔργου δὲν ἥμπορθμεν τώρα νὰ ἔκδωσωμεν ἄλλο, εἰμὴ μόνον ἕνα ἐπιπόλαιον οχέδιον. Οἱ Χιμικοὶ ἐφρόντισαν ἕως τώρα πολλὰ ὅληγον (μὲ ὅλου ὅπῃ εἶναι ἀναγκαιότατον) νὰ ἀκολύ-

δήσυν ἐν ταῖς περιγραφαῖς τῶν χημικῶν ιδιοτήτων
τὴν μέθοδον τῆς Βοτανικῆς.

Τὰ Σύνθετα Αλάτα ἡμπορεῦν κατὰ δύο λόγους
νὰ διαιρεῖν, ἢ κατὰ τὰ ὄξεα ἢ κατὰ τὰς βάσεις.
Ἐώς τώρα ὡς τόσον δὲν ἡμπορεῦμεν νὰ τὰ διαιρέσω-
μεν ἀλλέως, εἴμην μόνον κατὰ τὰ ὄξεα, ἐπειδὴ μό-
γου ἀπὸ αὐτὰ ἡμπορεῦμεν τὰ λάβωμεν γενικὰς χα-
ρακτήρας. Ή ἐπίρροια, ἢν εἶχασιν αἱ βάσεις εἰς τὰς
τοιαύτας συνθέσεις, εἶναι τόσου ὀλίγου εὔγνωσμέ-
νη, διπέρη δὲν ἡμπορεῦμεν νὰ δυνατούμεν εἴναι τὰς
τὴν διαιρεσιν τῶν ἀλάτων κατὰ τὰς ἀλκαλικὰς τὰς
γαιώδεις βάσεις.

§. 6.

Κατὰ τὸν ἀριθμὸν λοιπὸν τῶν ὄξεων ἡμπο-
ρεῦμεν νὰ ἐκλάβωμεν τὰ τριάκοντα πέντε Εἶδη Α-
λάτων, εἰς τὰ ὅποια ἀνήκουσι τὰ ἔξης ὄνόματα
παραγόμενα ἀπὸ τῶν ὄξεων.

1. Θειῖαι, Sulphates.
2. Θειῖται, Sulfites.
3. Νιτρῖαι, Nitrates.
4. Νιτρῖται, Nitrites.
5. Αὐδρακῖαι, Carbonates.
6. Φωσφορῖαι, Phosphates.
7. Φωσφορῖται, Phosphites.
8. Αρσενῖαι, Arseniates.
9. Αρσενῖται, Arsenites.
10. Τυγκισῖαι, Tunstates.
11. Μολυβδῖαι, Molybdates.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΙΟΑΝΝΙΝΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

12. Α'λιαι, Muriates.
13. Α'λιαι ὀξυγεγονωμένοι, Muriates oxi-génés.
14. Ρευσται, Fluates.
15. Βορακται, Borates.
16. Ηλεκτριαι, Succinates.
17. Κιτριαι, Citrates.
18. Κυκιδιαι, Gallates.
19. Μηλιαι, Malates.
20. Βενζοιαι, Benzoates.
21. Ταρταριαι, Tartrites.
22. Οξαλιαι, Oxalates.
23. Καμφοριαι, Camphorates.
24. Πυροφλεγματιαι, Pyromucites.
25. Πυροξυλιται, Pyrolignites.
26. Πυροταρταριαι, Pyrotartrites.
27. Οξιαι, Acétates.
28. Οξιται, Acétites.
29. Γαλακτιαι, Lactates.
30. Σακχαρογαλακτιαι, Saccholates.
31. Στεατιαι, Sèbates.
32. Λιθιαι, Lithiates.
33. Μυρμικιαι, Formiates.
34. Μεταξισκωληκιαι, Bombiates.
35. Προυσιαι, Prussiates.

*Toīc ἀνωτέρω εἴδεστι τῶν Α'λάτων πρέπεια
προθεσμεῖς τῆς χραιμίας, φεβλίας, καὶ οξαλί-
τας· πρέπει ὅμως γὰρ λείψει απὸ τὸ σύνημα*

τῆς Χημικῆς οἱ πυροφλεγομετίται, πυροξύλι-
ται, πυροταρταρίται, καὶ γαλακτίται, ὃς ἐκ
τῆς περὶ τῶν Οἴξων διδασκαλίας κατάδηλον.

§. 7.

Καθενὸς τῶν ἀνωνύμων ήριθμημένων Εἰδῶν τῶν Α'-
λάτων πρέπει νὰ θεωρήσωμεν καὶ τὰ εἰδικὰ χαρακ-
τηριστικὰ γυνωρίσματα, η̄ ἔκεινας τὰς ιδιότητας δι-
ῶν διακρίνονται απ' ἄλλήλων τὰ εῖδη, καὶ ὅτως
ήμπορῶμεν νὰ Φθάσωμεν εἰς τὴν ἀκριβῆ γυνῶσιν
τῆς διαφορᾶς ὅλων αὐτῶν τῶν εἰδῶν. Πρὸς τύτοις
πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν μίαν εἰ δυνατὸν, η̄ δύο, η̄ τὸ
πολὺ τρεῖς ιδιότητας, τοιαύτας ὅπῃ ἀποτελεῖσθαι κι-
ρίως τὰ χαρακτηριστικὰ, καὶ ὥστιώδη γυνωρίσματα κα-
θενὸς εἶδος. Εγὼ θέλω δοκιμάσει νὰ δώσω ἔνα
οχέδιον τῷ τοιτύτῳ ἔργῳ.

1. Οἱ Θειίται, ήμπορῶν διὰ τῶν ανθράκων κ.
τ. λ. νὰ ἀναλυθῶν, καὶ νὰ μεταβληθῶν εἰς θειί-
καὶ ἥπατα.

2. Οἱ Θειίται, μὲ τὰ πλεῖστα λοιπὰ ὄξεα
μιγνύμενοι αναβράζοσι καὶ ἐκδιδόσσι μίαν ὁσμὴν ὁ-
μοίαν τῷ καιομένῳ θειῷ.

3. Οἱ Νιτρίται, ἔχονται εἰς διαφέροντα βαθ-
μὸς θερμότητος μετὰ τῶν φλογισῶν σωμάτων, καὶ
ἀγκλύνονται οὐεδὲν ὅλοι διὰ μόνης τῆς ἐνεργείας τῶν
πυρὸς εἰς τὰ ἀπωτέρω συσατικάτων μόρια.

4. Τὰς Νιτρίτας, τὰς ἀναλύσσονται καὶ τὰ ἀδύνα-
τα ὄξεα, καὶ ἔχονται εἰς αὐτῶν ἔρυθρες μιτρώδεις
ἀτμοὺς.

5. Εν τοῖς Αὐνδρακίαις ἐμφανίζονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον αἱ ἴδιότητες τῶν γαιωδῶν ἢ ἀλκαλικῶν βάσεώντων, καὶ ἀναβράζονται πολλὰ δυνατὰ μιγγύμενοι μετ' ὅλων τῶν λοιπῶν ὄξέων, ὅπερ διαρκεῖ ἕως ὅπερ ἔξελθῃ ἐξ αὐτῶν ὅλου τὸ ἀνδρακικὸν ὄξον.

6. Οἱ Φωσφορίαι, ἡμιπορόν διὰ τῶν ἀνδράνων ἐμμέσως ἢ ἀμέσως νὰ ἀναλυθῶν, καὶ γάτῳ χωρίζεται εἴς αὐτῶν ὁ Φωσφόρος καθαρός.

7. Οἱ Φωσφορίται, ἀναλύονται ἀμέσως διὰ τῶν ἀνδρακίων, οἵ τινες χωρίζονται ἀπὸ αὐτῶν τὸν Φωσφόρον, καὶ ἐνύμενοι μετὰ τῆς θειϊκῆς ὄξέος κ. τ. ἐκδιδόσσιν ἀτμός.

8. Οἱ Αρσενίαι, μιγγύμενοι μὲ πεπυρακτωμένας ἀνδρακας ἐκδιδόσσι τὴν ὄσμήν καὶ τὰς λευκὰς ἀτμὰς τῆς ἀρσενικῆς, καὶ δὲν ἡμιπορόν διὰ μόνων τῶν λοιπῶν ὄξέων νὰ ἀναλυθῶν, χωρὶς τῆς διπλῆς ἐκλεκτικῆς συγγενείας (α).

9. Οἱ Αρσενίται, ἐνύμενοι μετὰ τῶν ἀρσενικῶν ἐλευθερώσσι τὸ ἀρσενικόν ὄξον, ὅπερ κατακαθίζεται εἰς τὸν πάτον τῆς ἀγγείου.

10. Οἱ Τυγκίσται, μεταβάλλονται τὸ χρῶμά των διὰ τῆς γιτρικῆς καὶ ἀλικῆς ὄξέος εἰς κίτρινον.

11. Τὰς Μολυβδίας, γυνωρίζομεν μόνον ἀφ'

(α) Εὐκλεκτικὴ συγγένεια (affinité, Wahrschaf-
tswandtschaft) λέγεται παρὰ τοῖς Χιμικοῖς ἡ διατάσσις τῶν
έστιν εἰς τὸ νὰ ἐναντίσσιν ἀλλήλοις.

ἢ ξωριώτης ἀπ' αὐτῶν τὰ μολυβδίκον ὅξεν διὰ πλαγῶν
όξεων, ἵνα φέρει τὸ ὁδηγήμενον εἰς τὰ γυναικεῖα τάχα.

12. Οἱ Ἀλιαι, ἐκδιδόστι διὰ τὴν θεῖην ὁ-
ξέος ἀλικὸν ὅξυ, διὰ δὲ τὴν γιτρικὴν, ἀλικὸν ὑπέροξυ.

13. Οἱ ὁξυγεγονωμένοι Ἀλιαι, ἐξάπτουσι
ὅλα τὰ φλογισκὰ σώματα εἰς πολὺ ψυχροτέρους
βαθμοὺς ἢ οἱ Νιτραι, μὲ μίαν ζωηρὰν φλόγα, η
μεταβάλλονται διὸ τοῦ ἐμπρησμοῦ τύττε εἰς ἀπλῆς
Αλιας.

14. Οἱ Ἀρενταὶ, ἐκδιδόσι μιγγύμενοι μετὰ
τῆς Θεῖης ὀξέος ἀτμές τιγας, ὅπῃ διαβιβρώσκουσι
τὸν ὄελον.

15. Οἱ Βορακίαι, ἡμπορῶν καὶ σῖνευ, καὶ μετὰ τῶν βάσεών των ἵδη τακῆσι, καὶ ἐκδιδόσι γένουμένων τῶν βάσεών των μὲν ἄλλα ὀξέα, τὸ βιρακικὸν ὀξὺ καθαρὸν, εἰς πεταλώδη ορίσαλλα.

16. Τὰς Ηλέκτρας, δὲν ἡμπορεύμεν ἀλλέως
ναὶ γυναιρίσωμεν, εἰμὴ ἀναλύοτες τὸν ἔξετάζοντες
τὸν ἐν αὐτοῖς ὄξον. Τὰ πλεῖστα ὡς τόσου ἔχοντι τὴν
ὄσμην τῆς καιομένης ηλέκτρας.

17. Οἱ Κιτρίζι, δὲν εἶγαι ἀκόμη ἀρχετὸς γυνωσμένοι ὅπῃ νὰ διορίσωμεν τὰ εἰδικά των γυνωρίσματα· διὸ νὰ γυνωρίσωμεν τὰ τοιαῦτα ἄλλατα πρέπει νὰ χωρίσωμεν ἐξ αὐτῶν, καθὼς εἰς τοὺς ἥλεκτρίας, τὸ κιτρικὸν ὅξι, διὸ τῶν δυνατωτάτων ὀρυκτῶν ὁξέων.

18. Οἱ Κηκιδαι, χαρακτηρίζονται ἐύτελῶς
διὰ τῆς ἰδιότητος εἰς τὸ νὰ ἀποκρύψωσι τὸν σῖδη-

ριγ ἐκ τῶν διαλύσεών τοῦ μὲν μέλαινον χρῶμα, καὶ εἰς τὸ νὰ ἐπανάγωσι κατὰ μέρος τὰ τῆς ἀργύρου, τῷ χρυσῷ, καὶ τῇ ὑδραργύρῳ, ὁξύδια, καὶ νὰ τὰ χωρίζωσιν ἀπὸ τὰς διαλύσεις τῶν.

19. Οἱ Μηλῖαι, γεδὴν πάντοτε διαρρέουσιν εὔκολα· καὶ αὐτὸς δὲν ἴμπορθμεν πᾶλας νὰ γνωρίσωμεν, εἰμὶ χωρίζοντες ἐξ αὐτῶν καὶ ἔξετάζοντες τὸ ὁξύτων.

20. Οἱ Βενζοῖαι, χαρακτηρίζονται διὰ τῆς ὁσμῆς τῆς βενζοϊκῆς ὁξέος, ἀφ' ἣ τὸ χωρίσωμεν ἀπὸ αὐτῶν διὰ τῶν δυνατωτάτων ὄρυκτῶν ὁξέων.

21. Οἱ Ταρταρίται, χαρακτηρίζονται ἀριδήλως διὰ τῆς κλίσεως ἢν εἶχεσιν εἰς τὸ νὰ ἀποτελέσῃ τρισύνθετα ἄλλατα, καὶ τὰ ὁξυδικὰ ἀλκάλια, τὰ ὅποια εἶναι πολὺ δυσδιαλυτώτερα καὶ ἀπὸ αὐτὸς τὸ ταρταρῶδες ὁξύ, καὶ ἀπὸ τὰ ὕδετερα ἄλλατα ὅπερα συντίθενται ἐκ τύτων.

22. Οἱ Οξαλῖαι, διακρίνονται διὰ τῆς κλίσεως ἢν εἶχεσιν εἰς τὸ νὰ ἀποτελέσῃ δυσδιάλυτα τὰ ὁξυδικὰ ἀλκάλια, καὶ διὰ τῆς ιδιότητός των, διὸς χωρίζεται τὴν τίτανον ἀπὸ ὅλα τὰ λοιπὰ ἄλλατα καὶ ἐνθύπται μετ' αὐτῆς.

23. Οἱ Καρφορίαι, εἶναι ἔτι τόσον ὀλίγοι γνωρίσμένοι ὅπερα δὲν ἴμπορθμεν νὰ διορίσωμεν τὰ χαρακτηριστικά των γνωρίσματα. Τὰς γνωρίζομεν δὲ μόνον τότε ἀφ' ἣ χωρίσωμεν ἀπὸ αὐτῶν τὸ καρφορικὸν ὁξύ.

24. Οἱ Πυροφλεγματίται, ἔχουσι τὸν χαρακτῆρα τῶν καμφοριῶν.

25. Οἱ Πυροξυλίται, καθὼς γένοι προλαβόντες δύο.

26. Οἱ Πυροταρταρίται, ως οἱ πυροξυλῖται.

27. Οἱ Οξίται, διαγιγνώσκονται πολλὰ δύσκολα ἀπὸ τὺς Οξίτας. Εἰδιδόσσιν ὅταν τὺς ἀναλύσωμεν διὰ τῶν ὄρυκτῶν ὥξεων ἐνα λευκῷ πολλὰ δηνατὸν γένεται παράξενον ἀτμόν.

28. Τὰς Οξίτας, τὰς γυναικεῖον ἀφ' ᾧ ἐξετάσσομεν τὸ μετ' αὐτῶν ἡγωμένον ὥξην, τὸ ὅποιον ἡμιπορῆμεν νὰ τὸ χωρίσωμεν ἀπ' αὐτῶν διὰ τῶν δηνατώτερων ὥξεων.

29. Οἱ Γαλακτίται, εἶναι πολλὰ ἔλιγον ἐγγόνιμένοι· μόνον τὸ ἔξι αὐτῶν διὰ ἄλλων ὥξεων χωρισθὲν δξῆν μᾶς ὀδηγεῖται εἰς τὴν διάγγωσήν των.

30. Οἱ Σακχαρογαλακτίται εἶναι ὅσοι γένοι προλαβόντες ἐγγόνιμένοι.

31. Οἱ Στεατίται, ἐκδιδόσσι μηγγύμενοι μετὰ τῶν δηνατωτάτων ὄρυκτῶν ὥξεων τὸν λευκὸν ἀτμὸν καὶ τὴν δριμείαν ὁσμὴν τοῦ σεατικοῦ ὥξεος.

32. Οἱ Διδίται (ἢ Ούριται), χαρακτηρίζονται διὰ τῆς ἀδυνάτης συγγενείας, ἢν ἔχουσι τὰ σεατικά των πρὸς ἄλληλα, τόσον ὡςεις ἀναλύονται γένοι τε ἀγνθρακικῆς ὥξεος.

33. Τὰς Μυρμηκίας, δὲν τὰς γνωρίζομεν καθόλα, τὰς διακρίνομεν μόνον διὰ τῆς ὀξέος των.

34. Οἱ Μεταξοσκωληκίαι: ὡς οἱ μυρμηκίαι.

35. Οἱ Πρυσσαὶ, διακρίνονται τῶν λοιπῶν Φυγερώτατα διὰ τῆς ἴδιότητος τῆς νὰ ἀποτελῶσι μετὰ τῶν τῆς σιδήρου διαλύσεων τὴν πρυσσικὴν κινητὴν βαφήν.

§. 8.

Αὐτὰ τὰ 35 Γένη περιέχουσι περίπου τὰ 240 Εἰδη Αἴλατων. Διὰ νὰ ἡμπορέσωμεν νὰ διορίσωμεν τὰς εἰδικὰς χαρακτῆρας ἐλῶν αὐτῶν τῶν εἰδῶν, ἐπιζητῶνται πολλὰ ἀκριβεῖς ἔξετάσεις, τῶν ὅποιων ἡ Επιεικήμη μας ὑπερείται τὴν σύμμερην. Εἰς τὴν τοιαύτην ἔλλειψιν πρέπει νὰ δειξωμεν τὸ λάχισον τὸν δρόμον, τὸν ὅποιον πρέπει νὰ ἀκολυθήσῃ ἐκεῖνοι ὅπερας θελήσουν νὰ τελειοποιήσουν τὴν ἰσορίαν αὐτῶν τῶν συνθέσεων, καὶ νὰ διωρίσωμεν ἀκριβῶς τὴν μέσοδον ὅπερας πρέπει νὰ τὰς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἴδιοτήτων τῶν Αἴλατων.

Εἰς κάπει σύνθετον γαιῶδες ἡ ἀλλαλικὸν Αἴλας πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν.

Α'. Τὸ χῆμα τα, ψὲ τέτα τὰς διαφορὰς, τὸ ὅποια πρέπει νὰ τὰ περιγράψωμεν γεωμετρικῶς. Εὐ τύτῳ πρέπει νὰ δειξωμεν τὴν ζέση τῶν γραμμῶν, τὸ μέγεθος τῶν γωνιῶν, τὸ πρωτότυπον χῆμα τῶν κρυπτάλλων, τὴν ἐσωτερικὴν ὄφην, τὴν το-

μήν, οὐ τὰ περιβατικά, ἐν οἷς παρεκτρέπονται ἀπὸ
τὸ πρωτότυπον.

Β'. Τὴν Φυσικὴν ἢ τεχνικὴν γένεσίν τε, καὶ
τὴν διαφορὰν τῆς Φυσικῆς ἢ τῆς τεχνικῆς ἄλατος.

Γ'. Τὴν χεῦσιν.

Δ'. Τὴν ἐνέργειαν τῆς πυρὸς, ἃν δηλ. τὸ πῦρ
ἵμπορεῖ μὲν τὸ μεταβάλῃ ἢ οὐχι, ἃν τὸ πῦρ τὸ τύκη,
τὸ μεταβάλλει εἰς ὕελον, τὸ μετεωρίζῃ, τὸ ἀγα-
λῆγ κ. τ. λ.

Ε'. Τὴν ἐνέργειαν τῆς Φωτός.

Ζ'. Τὴν ἐπιρροίαν τῆς ἀέρος, ἃν ἔχῃ τόπουν ἢ
οὐχι, οὐ ἀνὴρ τῷ διδωσι, ἢ τὸ ὑπερεῖ ὕδατος.

Η'. Τὴν μετὰ τῆς ὕδατος αὐτῆς διάλυσιν, τὴν
πρὸς διάλυσιν ἐπιζητημένην ποσότητα τῆς ὕδατος
εἰς διαφόρους βαθμοὺς θερμότητος, τὴν ποσότητα
τῆς ἐλευθερωθέντος ἢ καταπωθέντος θερμαντικῆς,
τὸν κρυπταλλισμὸν διὰ τῆς ψυχράγυσεως ἢ ἐξα-
μήσεως.

Θ'. Τὴν συγγένειάν τε μετὰ τῶν γαιῶν, αἱ-
τινες ἢ μεταβάλλεσθαι πως, ἢ ἀναλύσι, ἢ δὲν τὸ
μεταβάλλεσθαι καθόλε, ἢ ἃν ἐνταί μετ' αὐτῶν α-
ποτελεῖν τρισύνθετα ἄλατα.

Ι'. Τὴν ἐνέργειαν τῶν ἀλκαλίων, τὰ ὅποια
ἢ δὲν ἐνεργεῖσθαι καθόλε ἐπ' αὐτὸν, ἢ τὸ ἀναλύσι,
ἢ ἀποτελεῖσθαι μετ' αὐτῷ τρισύνθετα ἄλατα.

Κ'. Τὴν ἀναφορικὴν ἐνέργειαν τῶν ὁξέων, αἱ-
τινα διαφέρεσιν ἐκείνη ὅποις ὑπάρχει ἐν τῷ ἄλατι,
τὰ ὅποια ἢ τὸ ἀναλύσι ἢ μεταβάλλεσθαι κατά τι

τὴν φύσιν τα, οὐδὲν ἔχει καρμίαιν ἐνέργειαν ἐπ’ αὐτό.

Λ'. Τὴν ἐπίρροιαν ἄλλων ἀδετέρων ἀλάτων, οὐτε οὐδὲν ἀκολυθεῖ καρμίαις ἐνέργειαι, οὐδὲν γενῆται ἐν τρισύνθετον ἄλας, οὐδὲν γίνεται μία διπλῇ ἀνάλυσις, οὐδὲν ἀλλάζειν ἀμφότερα τὰ ἄλατα τὰς βάσεις οὐ τὰ ὄξεα των, οὐδὲν γίνεται μία ἀπόκρουσις ἀνάλογος μὲν τὴν συγγένειαν ἐν ἔχουσιν ἀμφότερα πρὸς τὸ ὑδωρ.

Μ'. Τὴν διαλυτότητα οὐδὲν διαλυτότητα τῶν ἄλατος ἐν τῷ πνεύματι τῷ οἴνῳ (ἄλκοχολ).

Ν'. Αὖτις οἱ ἄνδρακες ἔχειν ἐνέργειαν ἀπ’ αὐτὸν οὐδὲν οὐχι, οἵτινες οὐδὲν τὸ ἀγαλύτην οὐδὲν τὸ μεταβάλλειν καθόλα.

Ξ'. Τὴν ἐπίρροιαν τῶν φυτικῶν δυνάμεων καὶ τῆς ζυμώσεως ἐπ’ αὐτό.

Ο'. Καὶ τέλος τὴν ἐνέργειάν τας ἐπὶ τὰς ζωῶδεις ὕλας.

§. 9.

Αὖτις ἐσυγχωρεῖσεν οὐδὲν τωρινὴ κατάσασις τῆς χημικῆς νὰ ἀποκριθῶμεν ἐξαρκόντως εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις, τότε οὐχι μόνον οὐδελεν εἶναι οὐδὲν τῶν Συνθέτων γαιωδῶν οὐδὲν ἀλκαλικῶν Αλάτων ἐντελῆς, αλλά οὐδὲν τῶν Φαγέτων οὐδὲν λαρυγγὸν φῶς ἐπάνω εἰς πολλὰ φαίνεται τῆς φύσεως οὐδὲν τῆς τέχνης, τὰ οποῖα τὴν σήμερον κείνται ἀκόμη εἰς τὸ βαθύτατον σκότος.

§. 10.

Καὶ τώρα γνωρίζομεν μερικὰ ἄλατα ὅπου συντίθενται εἴς ἐνὸς ὁξέος καὶ δύο βάσεων, μάλισται τῆς μαγνησίας καὶ τῆς ἀμμωνιακῆς, τὰ ὅποια ὀνομάζομεν *Τρισύνθετα ἄλατα* (*Trisultes*), ἔμως τοιαῦτα εὑρίσκονται ἵσως πολὺ περισσότερον ἀπὸ ὅτι συμπεριλαμβάνομεν, τὰ ὅποια βέβαια ἐπιζητεῖσιν αἱξίως τὴν ἀπεριόριδον προσοχὴν τῶν Χημικῶν (α). Ή γῆ μᾶς δείχνει καὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειάν της καὶ εἰς τὰς κοιλάδας της τοιαῦτα σύνθετα ἄλατα, τὰ ὅποια πάντη διαφέρεσιν ἔκεινων ὅπῃ τὰ γεννᾷ ἡ τέχνη συντίθεσα δύο βάσεις καὶ δύο ὁξέα. "Ηδη ἀγεναλύφθη εἰς τὸν κυβικὸν κυάρτον, ὁ τῆς τιτάνιος, καὶ τῆς μαγνησίας βορακίας, καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς Μαρμαρὸς, καὶ τὰς λίθους τῆς Εὐρεμαδύρας, ὁ τῆς τιτάνου φωσφορίας, καὶ δευτέρας συνάμα κρυσταλλισμένοι.

Χρῆσις τῶν δέσεων αὐτῷ τῷ Κεφαλαίου.

Η γνῶσις τῶν Φυσικῶν ἄλατων.

Ο κρυσταλλοσμὸς καὶ ἡ κάθαρσις τῶν ἐν χρύσει ἄλατων.

Τὰ φαινόμενα τῶν ἀναλύσεων.

Οἱ ἀποκρυπτοὶ, καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς ευπτυρίας καὶ τῆς πικρῆς ἄλατος κ. το.

(α) Η Στυπτηρία συνίσταται εἰς διοικεῖσθαι ὁξέος, ἀργίλου καὶ ποτάσσας.

Η συγγένεια τῆς Τιτάν, τῆς Ποτάσσας, τῆς Σόδας, τῆς Α' μιωνικῆς πρὸς τὰ ὄξεα.

Η γένετις τῶν Φύσικῶν ὀδετέρων Α' λάτων.

Ολαὶ αἱ περισάσεις τῆς ἀλατφργίας.

Η κατασκευὴ τῆς νιτρικῆς, τῆς ἀλικῆς, τῆς βρακικῆς, τῶν λοιπῶν ὀρυκτῶν ὄξεων.

ΚΕΦ. Θ'.

Οὐρανοσίς, καὶ διάλυσις τῶν Μετάλλων.

§. 1.

Εἰς τὸ ἔκτον Κεφάλαιον ἐπειρήσαμεν τὰ Μέταλλα ὡς ἀπλᾶ φλογισὰ σώματα, καὶ τὰ περιεγράψαμεν κατὰ τὰς μάλιστα ὑπερεχέσας αὐτῶν ἴδιότητας. Αὐλ' αὐτὴ ἡ γενικὴ θεωρία δὲν εἶναι ἀκόμη ἀποχρῶσα· ἡ μεγάλη ἐπίρροια, ἡν ἔχεσιν αὐτὰ τὰ σώματα εἰς ὅλα τὰ φαινόμενα τῆς φύσεως καὶ τὰς ἐργασίας τῆς τέχνης, ἐπιζητεῖ μίαν ξεχωριστὴν ἔξετασιν ἔξαρκησπν, εἰς τὸ γὰρ δειξη· ὅλην των τὴν ἐπίρροιαν.

§. 2.

Μέροις ὅλου ὁπός τὰ Μέταλλα, καὶ εἰς τὴν μεταλλικὴν των κατάσασιν ἡμπορῆσι γὰρ ἐνωθεῖν καὶ μετ' ἀλλήλων καὶ μετὰ σὲ θεία, τῆς Φωσφόρου, τῆς ἀνθρακικῆς, καὶ ἐν γένει μὲν ὅλα τὰ φλογισὰ σώματα, μὲν ὅλου τότε ἐνθύται πολὺ συχνότερον μετὰ τῆς ὄξυγόνας, πρὸ τῆς γὰρ μιχνῶσι μὲν ἄλλας ὕ-

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΒΙΒΛΙΟΜΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΒΥΛΙΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΚΑΒΥΛΙΤΗΣ